

עפ"ת 45854/07/20 - מחמוד עמאש נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 45854-07-20 עמאש נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 14211700027

בפני	כבוד השופט מאזן דאוד
מערעים	מחמוד עמאש
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

פסק דין

1. ערעור על פסק דינו של בית המשפט לתעבורה בחיפה (כב' השופט א. לרנר) בתיק תתע"א 3685-03-18 במסגרתו הורשע המערער בעבירה של נהיגה בשכרות, לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: 'פקודת התעבורה' או 'הפקודה').

2. המערער משיג על הכרעת הדין בעניינו.

רקע ועובדות כתב האישום;

3. כנגד המערער הוגש לבית משפט קמא כתב אישום בגדרו נטען, בתאריך 23.2.18 בסמוך לשעה 23:39 נהג הנאשם ברכב פרטי מסוג יונדאי מ"ר 88-552-36 (להלן: "הרכב"), כשהוא שיכור ובדגימת אוויר נשופ שלו נמצא ריכוז אלכוהול של 502 מיקרוגרם בליטר אוויר נשופ, העולה על הריכוז המותר על פי חוק.

4. המערער כפר בעובדות כתב האישום אם כי לא בנהיגת הרכב. המערער כפר בשכרות, במיומנות המפעיל, אופן ההפעלה, וכן בתקינות היומית של המכשיר. עיקר המחלוקת בין הצדדים בבית משפט קמא נסובה כשל כיוול היומי של מכשיר הנישוף, מאחר ופלטי בקרת הכיוול היומי לא נחתמו בידי המפעילה, תקלה חוזרת ונשנית בחיישן האלקטרו כימי של המכשיר, דבר שפגום בתקינות המכשיר במועד הבדיקה. המערער הקשה וטען כנגד לוחות הזמנים שמבוססים על 'פתק צהוב' שבושל לקראת מועד ההוכחות, והפתק אבד לאחר הצגתו בבית המשפט ואין ברשות הצדדים עותק הימנו, משכך בדיקת השכרות אינה כשירה, בשל פגים אלו.

הכרעת דינו של בית משפט קמא;

5. בהכרעת דין מקיפה ומפורטת מצא בית משפט קמא לתת אימון מלא בעדויותיהם של עדי התביעה, וקבע כי המשיבה הצליחה להוכיח את עובדות כתב האישום מעבר לספק סביר.

6. בית משפט קמא שמע את עדותו של המתנדב פואז קוזלי וקיבל את המוצג שנערך על ידו ת/1 והעניק משקל מלא לעדותו ולדברים אשר כתב בדו"ח-ת/1. בנוסף שמע בית המשפט קמא את העדה דליה רוט ביום ובאמצעותה הוגשה המוצגים: ת/2, ת/3, ת/4, ת/5 ו-ת/6.

7. בית משפט קמא קבע על סמך התרשמותו הישירה מעדותה של המתנדבת וקבע שהעדה "רשמה את כל הזמנים, בזמן אמת, על הפתק הצהוב (ת/3) והעתיקה אותם במדויק על העליונה של ת/2, שגם אותו מילאה (כפי חלקה), בצורה ברורה ומדויקת..."; בית משפט קמא נותן אימון מלא בעדותה של העדה ובפרט בסוגיה המרכזית עליה מלין המערער "הפתק הצהוב"- מוצג ת/3.

הפתק הצהוב הוצג לעיונו של בית משפט קמא וסומן כמוצג ת/3. לאחר סיום הדיון הוצא למוצג ברקוד לצורך סריקתו והתיק הועבר למזכירות לצורך סריקת המוצגים, מסיבה שאינה ברורה, בשלב הזה, 'הפתק הצהוב' אבד ואינו עוד. לאחר שבחן את הדברים ועל אף היעלמותו של מוצג, בית משפט קמא, קבל את ת/3 ואת תוכנו כראיה. בין היתר קבע בית משפט קמא שניתן להסתמך על ראיה משנית באשר לתוכנה של הראיה העיקרית, על אף "כלל הראיה הטובה ביותר" ועל אף חסרונה של הראיה. הדברים נכונים כאשר המסמך אבד עוד לפני שהוגש לבית המשפט, קל וחומר כאר המוצג כבר הוגש לעיונו של בית משפט קמא והתקבל כמוצג ואף הספיק בית משפט קמא הספיק להתרשם מתוכנו ועקב תקלה מנהלית כלשהי אבד.

8. בית משפט קמא קיבל את הפתק הצהוב כראיה ואף את תוכנו תוך דחיית טענת ההגנה כי הפתק הצהוב "בושל" לצורך ניהול התיק. לטעמי של בית משפט קמא קבלת הפתק הצהוב כראיה נעשה, בין היתר, לאחר שהעדה דליה זיהתה את הפתק הצהוב ואף ציינה זאת במפורש במוצג ת/4: "הזמנים רשומים על דף המאפיינים ועל הפתק הצהוב שנמצא אצלי תמיד...". בית משפט קמא דחה את טענת ההגנה שהפתק הצהוב "בושל" לקראת הדיון בין היתר כנובע ממתן אימון מלא בעדות המתנדבים שהעידו באשר לקיומו של הפתק הצהוב וכן מכוח מוצג ת/4 עצמו (שלגביו לא הועלתה טענה כי "בושל", המעיד על קיומו של הפתק הצהוב בזמן אמת וסותר את הגרסה שבושל לקראת הדיון.

9. בית משפט קמא קיבל את עדותה של מפעילת הינשוף שני עשור לפיה היא ערכה את בדיקת הכיול היומית לפני תחילת המשמרת ובסיומה ובתוך כך דחה את טענת ההגנה לפיה העדר חתימה של המפעילה על פלט הכיול בתחילת ובסיום המשמרת, בניגוד לנהלים, פוסלת את הכיול של המכשיר וכפועל יוצא מכך את עצם היכולת להסתמך על תוצאות בדיקת הנשיפה.

10. בית משפט קמא קבע שחתימתו של המפעיל על גבי פלט הכיול אינה למראית עין, אך גם אינה יוצרת את חוקיותה של הבדיקה. חתימתו של המפעיל נועדה לבסס ולהוכיח את זהותו של עורך הבדיקה. עוד הוסיף

וקבע בית משפט קמא שסטייה מהנהוג ומהנחיות את"ן גם היא אינה שוללת את היכולת להוכיח מי ערך את הבדיקה ואת תקינותה. לטעמו של בית משפט קמא ניתן אף לבחון את הדברים תוך התייחסות להיעדרה של החתימה כאל מחדל חקירתי (בשינויים המחויבים). בהתאמה, יש לבחון האם המחדל האמור פוגע בהגנתו של הנאשם והאם מאידך הוצגו ע ידי המאשימה מספיק ראיות לביסוס העובדה הנדרשת.

11. לדידו של בית משפט קמא, ניתן, על סמך הראיות שהוצגו, להגיע למסקנה (מעבר לספק סביר), כי המפעילה רס"ב עשור היא שערכה את בדיקות הכיול בתחילת ובסוף משמרת, הן על יסוד עדותה והן על יסוד ראיות שהוצגו שהיא בתור מפעילה מיומנת ומנוסה, ביצעה את בדיקת הכיול, לרבות הבדיקה בתחילת ובסיום המשמרת.

12. באשר לטענת ההגנה לפיה החלפת החיישן האלקטרוכימי (להלן: "החיישן"), בתאריך 6.3.20 ופעם נוספת בתאריך 14.5.18 מלמדת על תקלות חוזרות ונשנות שמטילות ספק בתקינות המכשיר בעת ביצוע הבדיקה שבנדון. בית משפט קמא דחה את הטענה מאחר והמערער לא ביסס את טענתו כי יש בהחלפת החיישן כדי ללמד על אי תקינות של המכשיר, אף לא ברמת הספק הסביר. על מנת לבסס טענה מעין זו, ציין בית משפט קמא, על המערער היה להעיד מומחה שינמק מדוע תקלה שהתגלתה יותר מחודשיים וחצי לאחר הבדיקה שבנדון, משליכה גם על עצם הבדיקה. לכל הפחות היה על ב"כ המערער להציג תזה זו (של התקלה נוספת, להבדיל החלפת החיישן שלא בשל תקלה) בפני עד ההגנה או להעיד את איש המעבדה שערך את התיקון ביום 14.5.18. חיזוק למסקנה זו מתקיים, כך לדידו של בית משפט קמא, בבדיקות היומיות הרבות שנערכו למכשיר לאחר הבדיקה הנוכחית (שתי בדיקות יומיות נוספות לאחר האירוע שבנדון ועד להעברת המכשיר לבדיקה תקופתית ביום 6.3.18 ו-12 בדיקות יומיות נוספות עד ל- 19.4.18 - כפי העולה מיומן ההפעלה נ/1).

13. לבסוף, ולאחר שמיעת העדים, בחינת טופסי ההפעלה, טופסי הביקורת התקופתית, התע"צ בעניין, טופסי הבדיקות היומיות, פלטי הנשיפות של הנאשם ועדויות העדים הרלבנטיים הרשיע בית משפט קמא את המערער בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

גזר דינו של בית משפט קמא;

14. לאחר שקילת טיעוני הצדדים לעונש, גזר בית משפט קמא על המערער את רכיבי הענישה הבאים:

א. מאסר על תנאי לתקופה של 2 חודשים למשך שנתיים, שלא יעבור עבירה של נהיגה בשכרות או עבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים או נהיגה בפסילה.

ב. פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 24 חודשים בפועל, בניכוי הפסילה המנהלית והפסילה עד לתום ההליכים המשפטיים;

ג. קנס בסך 1,000 ₪.

ד. פסילה מלנהוג או לקבל או להחזיק רישיון נהגיה לתקופה של 3 חודשים על תנאי למשך שנתיים.

הערעור;

15. המערער מיאן להשלים עם פסק דינו של בית משפט קמא והגיש את הודעת הערעור שלפניי, בגדרה הפנה, לטעויות ולשגיאות בית משפט קמא, אשר לדידו נפלו בקביעת הממצאים על ידי בית משפט קמא.

16. המערער טוען כי בדיקות הכיול היומית שנערכות בתחילת המשמרת וסיומה, אינן חתומות על ידי המפעיל בניגוד לנהלי המשטרה, משכך לא ניתן לקשור בין בדיקות הכיול לבין המפעילה ולא ניתן לדעת באיזה אופן בוצעה הבדיקה. נימוקי בית משפט קמא בעניין זה אינן משכנעות ומבוססות על הנחות שהיה על המאשימה להוכיח.

בית המשפט קמא הסיק מן הראיות שהונחו בפניו, כי המפעילה, גם בהעדר חתימה, ביצעה את בדיקת הכיול היומית. לטעמו של המערער שגה בית משפט קמא, בקביעה זו, מאחר בזמן ביצוע בדיקת הכיול נכחו 4 שוטרים בתחנת המשטרה ולא ניתן, בהעדר חתימה, דעת מי ערך את הבדיקה. טעה בית משפט קמא כאשר קבע כי המפעילה היא זו שביצעה את הבדיקה, מאחר וחתימתה ושמה אינם מופיעים על הבדיקה כנדרש בהתאם להוראות המשטרה, ואין היא זוכרת מעבר לרשום במסמכים כפי שהעידה.

17. המערער טען שבית משפט קמא טעה עת שקבע שהמסמך יוגש בידי עורכו ולא בידי החתום עליו, והחתימה נועדה לזהות עורך הכיול, בהעדר חתימה, אין לדעת מי ערך את הבדיקה. מדובר בכשל חמור ששומט את הקרקע תחת תקינות המכשיר וכיולו, וכפועל יוצא מכך נשמטת הקרקע תחת יסודות העבירה שבכתב האישום.

18. עוד טען המערער כי בית משפט קמא טעה בעת שקבע כי המפעילה שני עשור היא זו שביצעה את בקרת הכיול, על אף שלא חתמה ולא צוין שמה על הפלט. על פלטי הכיול ולא לא היה מקום לתת אמון בעדות השוטר המזכרים נרשמו בדיעבד והפרט המשמעותי של שעת העצירה לא פורט במזכר או אין הסבר כיצד רשם את שעת העצירה וכי הנימוק שניתן על ידו במהלך עדותו בבית משפט "שרשם את שעת העצירה על כף היד" לא בא זכרה במסגרת המזכר.

19. המערער הוסיף וציין כי שגה בית משפט קמא כשקבע כי ב"כ המערער לא התנגד להגשת המוצגים ת/11 ו-ת/12, מאחר וב"כ המערער ביקש לחשוף את בית משפט קמא, לכשל חמור בדמות פלט בקרת כיול יומית, הנעדר חתימה של המפעיל וגם נעדר פרטי המפעיל; זאת ועוד מוצג ת/12, כולל שלושה מסמכים, כאשר שניים מתוכם נושאים שם וחתימה של המפעיל, ואילו המסמך השלישי "פלט בקרת כיול", לא מתנוססת על פניו לא חתימה ולא שם המפעיל. בית משפט קמא אישר למעשה, כי ההנחיה הדורשת חתימת המפעיל על פלטי הכיול, לא קוימה, ומכאן היה על בית המשפט לפסול את תקינות המכשיר ותקינות הבדיקה, ובעת שלא עשה כן טעה בכך.

20. לטענת המערער, הפתק הצהוב שלא הופיע בחומר החקירה, נעלם, בעת סריקת המוצגים על ידי בית משפט קמא ואין עוד עותק ממוצג זה, ועל כן לא ניתן להציגו בפני בית המשפט המחוזי ולא ניתן להסיק ממנו מסקנות שונות הנובעות מהמוצג עצמו, כשלא ניתנה ההזדמנות לערכאת הערעור לבחון בעצמה, את המוצג.

21. שני השוטרים דליה וקוזלי, מציינים בגרסתם בפני בית משפט קמא כי הם העתיקו את הזמנים מהפתק הצהוב וזאת בזמן עריכת המסמכים, המערער סבור כי אין פסול בכך ששוטרים רושמים זמנים על פתק נפרד, אך מחויב שכל שוטר ירשום לעצמו באופן עצמאי ונפרד את הזמנים על פתק נפרד, על מנת לרשום את הדברים שנקלטו ונרשמו על ידו ולא בהסתמך על פתק שנרשם על ידי שותפתו, משכך הדבר מהווה לטעמו של המערער העתקה ושיבוש ומעלה תהיה בדבר יצירת גרסה משותפת מטעם שני השוטרים.

22. המערער סבור כי יש מקום לבטל את הכרעת הדין ולזכות את המערער מעבירת נהיגה בשכרות, או לחילופין להרשיעו בעבירה פחותה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול, על פי תקנה 26(2) לתקנות התעבורה.

23. המדינה סומכת את ידה על פסק דינו המפורט של בית משפט קמא, וסבורה שלא נפל כל פגם בהכרעת דינו של בית משפט קמא ואין עילה להתערב בפסק דינו של בית המשפט.

24. המדינה סומכת את ידה על פסק דינו המפורט של בית משפט קמא, וסבורה שלא נפל כל פגם בהכרעת דינו של בית משפט קמא ואין עילה להתערב בפסק דינו של בית המשפט.

דין והכרעה;

25. לאחר שעיינתי בהכרעת הדין, בפרוטוקול בית המשפט קמא ובמכלול הראיות שהוצגו לפניו (למעט 'הפתק הצהוב'), ולאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים לפני, נחה דעתי כי דין הערעור על הכרעת הדין להידחות.

26. אזכיר תחילה כי הלכה היא, שאין דרכה של ערכאת הערעור להתערב בקביעת ממצאים עובדתיים וממצאי מהימנות של בית משפט קמא, אלא במקרים מיוחדים ובנסיבות חריגות, בהם ממצאי הערכאה הדיונים אינם עומדים במבחנים והם מופרכים או שאין לעובדות שנקבעו בסיס בחומר הראיות, כאשר אין די בהעלאת תמיהות באשר לממצאים (ע"פ 4481/14 פלוני נ' מדינת ישראל (16.11.2016); ע"פ 566/18 מרופוב נ' מדינת ישראל (30.5.2018)). בהתאם לאמור אפנה להכריע בטענות המערער.

תמצית טענות המערער שלא קוימו הנחיות המשטרה בהפעלת המכשיר כאשר המפעילה לא חתמה על בדיקת הכיול היומית, בשל כך הדבר פוגע במשקלה הראייתי של הבדיקה, שעה שההרשעה מבוססת כל כולה על תוצאות בדיקת הינשוף.

העדר חתימה על טופס "בדיקת כיוול יומית";

27. במבט כולל על סוגיית כשירות תוצאות בדיקות הנשיפה ומכשיר הינשוף, ניתן לזהות שלושה מעגלים מרכזיים. האחד, אמינות מכשיר הבדיקה, על רקע המנגנונים המובנים בו זהו הוראות ההפעלה של היצרן. השני, מדיניות המשטרה ונהליה בנוגע לבדיקות ולשימוש בתוצאות הבדיקה של מכשיר הינשוף; והשלישי, הוראות תקנה 169ז' (ב) לתקנות התעבורה. עיקר טענתו של המערער, נמצאת במעגל השני ולפיה פלט בקרת כיוול יומית, המבוצעת הן בתחילת המשמרת והן בסופה ואשר צורפו למוצג ת/12, לא חתום על ידי המפעילה ולא רשום שם המפעיל שביצע את בדיקת הכיוול ואין די לצרף אותו ל-ת/12 ו-ת/11, על מנת להכשיר את בדיקת הכיוול היומית, ובהיעדר חתימה יש לפסול את הראיה ואת תוצאות בדיקת הינשוף.

28. טענת המערער שובה את הלב, אך אין בה ממש בנסיבות של תיק זה ומצאתי לדחותה. נימוקיו של בית משפט קמא, מקובלים עלי. החתימה הנדרשת הינה לצורך זיהוי בלבד ואינה חתימת קיום המקימה תוקף למסמך. היה ראוי, כפי שציין בית משפט קמא, שהמפעילה תוסיף את חתימתה על הפלט שמוציא המכשיר ולצרף אותו לטופס בדיקות מפעיל לינשוף, אך היעדר החתימה, אינו מונע את הגשת פלט 'בקרת כיוול יומית', **מקום שהוכח בפני בית משפט קמא שבדיקת הכיוול בוצעה על ידי המפעיל והוצגו ראיות המלמדות על כך.** במקרנו, המפעילה העידה, באמצעות הגשת טופס בדיקת מפעיל לינשוף ת/12 ו-ת/11 המסמך כולל פירוט לכל הפעולות שבוצעו על ידה, לרבות שעת הדלקת המכשיר, תאריך וכל הפעולות שבוצעו על ידה לרבות, בקרת כיוול יומית. המפעילה חתמה על טופס זה (המהווה חלק ממוצגים ת/11 ו-ת/12), והעידה בפני בית משפט קמא על פעולות אלו ובאמצעותה הוגש מוצגים במלואם.

למען השלמת התמונה אציין שהמוצגים ת/11-ת/12 כל אחד מהן כולל 3 מסמכים אשר שודכו ביחד על דף אחד כ"מסמך אחד": טופס בדיקות מפעיל לינשוף תחילת משמרת/סיום משמרת עליו חתומה המפעילה ומופיעים פרטיה המלאים כולל מספר אישי; פלט בדיקה עצמאית עליו מופיע שמה וחתימתה של המפעילה וכן פלט 'בקרת כיוול יומית' עליו לא מופיע כל שם או חתימה של עורך המסמך או מי שהפיק אותו. עם זאת בטופס בדיקת מפעיל צוין על ידי המפעילה בצורה ברורה תוך סימון מתאים שביצעה בדיקת כיוול יומית, שלא נושאת חתימה או שם, אכן צורפה כחלק ממוצגים ת/11 ו-ת/12.

29. בית משפט קמא קבע כי ממצא עובדתי שהמפעילה רס"ב עשור, על יסוד הראיות שהונחו לפתחו, כי היא ערכה את בדיקות הכיוול בתחילת או בסיום המשמרת שצורפו למוצגים ת/11 ו-ת/12, ולא מצאתי כל עילה להתערב בממצא עובדתי זה הנתוע היטב בחומר הראיות שהובא בפני בית משפט קמא. קביעתו העובדתית של בית משפט קמא מבוססת על עדותה של המפעילה שהשיבה בחיוב שהיא ערכה את הבדיקות של התחלת וסוף המשמרת, לטפסים צורפו פרטי הכיוול, התומכים בגרסתה והעולים בקנה אחד עם המועדים שצינו בטפסים אלו, כגון: מועד ההפעלה, שעת ההפעלה ואף המספר הסידורי של הינשוף הספציפי.

30. אם כך, לא מצאתי כל טעות משפטית ו/או עובדתית בקביעה זו של בית המשפט, לפיה המפעילה

ערכה את בדיקות הכיול בתחילת או בסוף המשמרת, ונשאלת השאלה האם היעדר חתימת המפעילה על הפלט עצמו, מביאה אותנו, כפי שטען המערער, לפסול את כל הבדיקה מאחר ולא הוכח אמינות הבדיקה שבוצעה. בית משפט קמא השיב על כך בשלילה, גם אני סבור כפי שסבר בית משפט קמא, שיש להשיב על שאלה זו בשלילה. נימוקי בית משפט קמא, בנקודה זו מקובלים עלי, ובתמציתם שהחתימה הנדרשת הינה לצורך הזיהוי ואינה מקימה את תוקפו של המסמך. **מקום שבו נעדרת החתימה, ניתן להוכיח בראיות אחרות את זהות עורך בדיקת הכיול, ובמידה והמדינה מוכיחה זאת בראיות, אין מקום, בנסיבות אלו לפסול את הראיה ולפסול את פלט בקרת הכיול היומית** ומכאן, מתבקשת המסקנה כי המאשימה הצליחה להוכיח את כל שרשרת הבדיקות המקימות את תקינותו הספציפית של המכשיר בעת ביצוע הבדיקה. צדק בית משפט קמא, אשר קבע כי המפעילה היא שערכה את הבדיקה, ועל אף היעדר החתימה ניתן להציג את המסמך באמצעותה.

31. לא כל סטייה מנוהל משטרתי שוללת את היכולת להוכיח מי ערך את הבדיקה ואת תקינותה, על אף הצורך להקפיד הקפדה יתרה על קיום הוראות הנוהל, אך אין בכך כדי לחסום את דרכה של המאשימה להוכיח בראיות אחרות אודות זהותו של עורך הבדיקה, כפי שנעשה במקרנו. מכאן, כל טענות המערער אודות אי קיום בדיקת כיול לפני המשמרת או בסופה, דינה להידחות ואין דיי, בנסיבות העניין, בפגם הטכני של העדר חתימה על מנת לפסול את אמינות תוצאת הבדיקה.

טענת ההגנה נשענת על קביעת בית המשפט לתעבורה באר שבע תעא (ב"ש) 9981-01-18 **מדינת ישראל נ' תמיר אלירון**, אך עיון מעמיק בפסק דין זה מלמד שאין הנדון דומה לראיה, מאחר ועל פי עובדות שנקבעו שם "תעודת כיול יומי לא הוגשה שכן לא היה בידי המדינה להראות מי ערך תעודה זו", אך במקרנו הובאו מספיק ראיות, כאמור לעיל, המעידות ברמה הנדרשת בהליך הפלילי לגבי קיומה וזהות עורך הבדיקה, ובשל כך אין, אני סבור שלא נפלה שגגה בקביעת בית משפט קמא, שהוכח אמינות התוצאה.

קבלת המוצג ת/3- הפתק הצהוב;

32. באשר לסוגיית ה-'פתק הצהוב', אני סבור כי לא טעה בית משפט קמא בקביעותיו, כפי שציין בצורה מנומקת בהכרעת הדין, ולא טעה כאשר קיבל את המוצג ת/3, הן מבחינת הקבילות והן מבחינת התוכן. אכן, מהמזכר שערכה השוטרת ת/4, צוין במפורש, ובזמן אמת כי הזמנים רשומים על הפתק הצהוב ועל דף המאפיינים. הפתק הצהוב הוצג בפני בית משפט קמא וסומן על ידו כת/3, וניתנה הזדמנות לשני הצדדים לצלם, וניתנה הזדמנות לשני הצדדים להתייחס לפתק הצהוב במהלך שמיעת ההוכחות, ואף בית המשפט לעיין במו עיניו ולהתרשם מהראיה. בית משפט קמא, דחה את הטענה כי הפתק הצהוב בושל לקראת הדיון, נימוקיו מקובלים עלי ונטועים היטב בראיות שהוצגו בבית המשפט. אני סבור, כפי שסבר בית משפט קמא כי רישום הזמנים בזמן אמת, תוך כדי עריכת הפעולה הינו מבורך ועדיף על פני רישום בדיעבד של הזמנים ומאפשר לבית המשפט לוודא את לוח הזמנים באופן מיטבי, ולא היה פסול בכך שבית המשפט שהתרשם מהפתק הצהוב יקבלה גם מבחינת תוכנה

ולתת לה את המשקל הראוי. אובדן המוצג עקב תקלה מנהלית, אינה מביאה לפסילת הראייה רק בשל אובדנה בשלב זה.

33. אין מקום להתערב בפסק דינו של בית המשפט קמא מאחר ולא מצאתי עילה שלא לקבל את קביעתו שבמקרה זה עדותם של השוטרים מהימנה לצורך הרשעה, בפרט כשנמצא חיזוק ותמיכה בראיות שהובאו בפניו. ראיות המשיבה מבוססות על עדויות השוטרים שנכחו באירוע, ביצעו למערער את הבדיקות וערכו דו"חות פעולה. בית משפט קמא מצא כי עדות השוטרים מהימנה.

קביעותיו המפורטות והמנומקות של בית משפט קמא, אשר התרשם באופן ישיר ובלתי אמצעי מעדי המשיבה מקובלות עליי ואני מאמץ במלואן, המקרה דנא אינו נמנה עם המקרים החריגים המצדיקים את התערבות ערכאת הערעור, בפרט כאשר הפגמים שאזכרו בידי המערער ביחס להעדר חתימה על בדיקת הכיול עצמה, רופאו הן על ידי חקירת השוטרים ושאר הראיות שהובאו.

34. על יסוד כל האמור, הערעור, נדחה.

ניתן היום, כ"ה חשוון תשפ"א, 12 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.